

פרשת נשא

כפות זהב שתיים עשרה מלאות קטורת (ז, פו)

יל"ע אמאי בכפות כתיב שהיו מלאות קטורת ומשא"כ אצל הקערות לא קתני שהיו מלאות סולת וצ"ב.

ורבי אליעזר משה מפינסק זללה"ה אמר לבאר, מה דכתיב (פסוק פד) זאת חנוכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל וגו', הרי שכולם הביאו את מנחתם ביום המשיחה אלא שאח"כ הקריב בכל אחד ביומו את קרבנו ומנחתו, והנה קי"ל (שבועות יא, א) סולת משקדש בכלי נפסלת בלינה, וא"כ לא מצו להביא הסולת עם הקערה ביום המשח, שהרי כל אחד המתין ליומו להקריב והיה נפסל בלינה, ולכן הביאו הקערות ללא סולת, אך קטורת שאינה נפסלת בלינה שפיר מצי להביאו מתחילה עם הכפות יחדיו, עכ"ד.

אמנם יעויין מש"כ תוס' (שם ד"ה הואיל) דגם קטורת משקדשה בכלי אפשר דמיפסלא מדאורייתא ע"ש, (ודלא כמש"כ רש"י שם שהוא מדרבנן). ולפ"ז שוב ל"מ להביא קטורת עם הכפות דמתקדש בכלי עי"ז ונפסל בלינה.

אלא דבעצם הקושיא י"ל עפמש"כ רש"י (מנחות ה, ב ד"ה שניהם מלאים) דסלת זו היתה מנחת נסכים (אמנם הכא פ"ז פי"ג פרש"י דאירי במנחת נדבה וצ"ע). ולקמן (פסוק פז) כתיב כל הבקר לעלה וגו' שנים עשר ומנחתם, ואי אירי במנחת נסכים הרי להדיא כאן שמנה גם את הסולת.

מקור: הגרי"ז